

Sygn. akt IIK 308/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rypinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Więckowska

Protokolant st. sekr. sądowy Ewa Paczkowska

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Rypinie M. O.

po rozpoznaniu dnia 28.12.2016r. sprawy:

G. K.

syn B. i L. z d. Górka

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W okresie od nieustalonego dnia miesiąca sierpnia 2015 roku do 14 lipca 2016 roku w miejscowości S. gm. S. województwo (...), uporczywie nękał W. K. w ten sposób, że wysyłał do niej krótkie wiadomości sms, dzwonił do niej o różnych porach dniach, oraz wbrew jej woli poruszał się za nią wzbudzając u niej poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszał jej prywatność.

tj. o przestępstwo z art. 190a§ 1 kk

I. Oskarżonego **G. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, iż z opisu czynu eliminuje, że wbrew woli pokrzywdzonej poruszał się za nią tj. występku z art.190a§1 kk i za to po zastosowaniu art.37a kk na podstawie art.190a§1 kk w zw. z art.33§1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15,00 (piętnaście) złotych,

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 840,00 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych wydatków poniesionych w sprawie.

II K 308/16

UZASADNIENIE

W. i G. K. ze związku małżeńskiego mają syna. Do dnia 15 sierpnia 2016 roku małżonkowie mieszkali razem i prowadzili wspólne gospodarstwo rolne. Razem z nimi mieszkała jeszcze matka W. D. O. oraz starszy syn W. K. z wcześniejszego związku. Z uwagi na nieporozumienia i kłótnie w dniu 15 sierpnia 2016 roku G. K. wyprowadził się od żony. W. K. złożyła pozew o rozwód.

(d. wyj. osk. G. K. k.60, 113v, 114v

zez. św. W. (...) k. 5v, 113v-114

zez. św. D. O. k. 9v-10, 114)

Od kiedy G. K. wyprowadził się zaczął wysyłać do W. K. sms-y i dzwonić o różnych porach dnia i nocy. W sms-ach tych wypisywał, że nadal żonę kocha, że chce aby do niego wróciła dla dobra dziecka. Gdy W. K. nie odbierała telefonów to dzwonił do skutku, aż odebrała. W. K. informowała męża, aby dał jej spokój i przestał wydzwaniać i że jak będzie trzeba to ona sama się z nim skontaktuje.

(d. zez. św. W. (...) k. 5v, 113v-114

zez. św. D. O. k. 9v-10, 114)

Z analizy danych od operatora sieci POLKOMTEL Sp. z o.o wynika, iż w okresie od 26.09.2015 roku do 07.07.2016 roku z numeru telefonu G. K. na numer telefonu W. K. wykonano (...) połączeń, w tym prób połączeń głosowych oraz krótkich wiadomości sms o różnych porach dnia i nocy:

- w okresie od 26.09.2015r od godz. 2:49:14 do 30.09.2015r godz. 11:3:45 wykonano 68 połączeń
- w okresie od 07.10.2015r. od godz. 10:48:53 do 27.10.2015r godz. 8:46:55 wykonano 157 połączeń
- w okresie od 04.11.2015r. od godz. 8:26:27 do 30.11.2015r godz. 20:08:51 wykonano 180 połączeń
- w okresie od 01.12.2015r. od godz. 4:44:32 do 3.12.2015r godz. 23:34:33 wykonano 380 połączeń
- w okresie od 01.01.2016r. od godz. 00:05:39 do 31.01.2016r godz. 18:29:23 wykonano 188 połączeń
- w okresie od 03.02.2016r. od godz. 09:11:10 do 29.03.2016r godz. 20:09:59 wykonano 64 połączeń
- w okresie od 01.03.2016r. od godz. 11:26:28 do 31.03.2016r godz. 21:11:13 wykonano 199 połączeń
- w okresie od 01.04.2016r. od godz. 19:16:00 do 30.04.2016r godz. 18:42:02 wykonano 302 połączeń
- w okresie od 01.05.2016r. od godz. 09:57:03 do 31.05.2016r godz. 21:04:52 wykonano 164 połączeń
- w okresie od 01.06.2016r. od godz. 08:44:35 do 30.06.2016r godz. 18:01:12 wykonano 150 połączeń
- w okresie od 01.07.2016r. od godz. 08:22:33 do 07.07.2016r godz. 09:10:53 wykonano 24 połączeń.

(d. wykaz i analiza połączeń k. 65-89)

Oskarżony G. K. (k.60, 113v, 114v) w toku postępowania sądowego przyznał się tylko do tego, że pisał i dzwonił i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził jednocześnie swoje wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, w których podał, że pisał do żony sms-y w dużych ilościach o tym że ją kocha, że dzwonił aby dowiedzieć się o swoje dziecko, a kiedy żona nie odbierała to dzwonił do skutku, aż w końcu odebrała. Oskarżony podał, że pokrzywdzona to jego żona, powinni być razem a dziecko powinno mieć dwóch rodziców. Ponadto oskarżony w odpowiedziach na pytania swojego obrońcy oświadczył, iż dzwonił do żony ponieważ chciał do niej wrócić, chciał by razem wychowywali syna, nie zgadzał się na rozwód, nie wysyłał do żony gróźb, nie zajeżdżał jej drogi. Oskarżony wskazał, że dzwonił do żony bo martwił się o syna, u którego zauważył ślady na ciele. Oskarżony podał też, że żona nie napisała do niego żadnego sms-a, aby do nie pisał i nie wiedział, że żona przez jego zachowanie czuła się niebezpiecznie.

Analizując wyjaśnienia oskarżonego G. K. (k.60, 113v, 114v), w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w kontekście zeznań pokrzywdzonej W. K. (k.5v, 113v-114) i świadka D. O. (k.9v-10, 114) oraz analizy połączeń telefonicznych (k.65-89) Sąd uznał, iż nie zasługują one na pełen uznanie. Wyjaśnienia oskarżonego w ocenie Sądu są wymijające i ewidentnie zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Z relacji pokrzywdzonej

jednoznacznie wynika, iż nie życzyła sobie, aby oskarżony z taką intensywnością kontaktował się z nią, o czym informowała go, lecz bezskutecznie. Oskarżony mimo to nadal dzwonił i wysyłał sms-y i to jak widać z wykazu połączeń o różnych porach dnia i nocy bo np. o godz. 2:49:14, 5:57:48, 4:09:38, 5:22:05, 4:01:38, 6:02:35, 5:19:58, 4:44:32, 3:56:25, 5:25:10, 00:05:39. Nie sposób zdaniem Sądu przyjąć tłumaczenie oskarżonego, iż dzwonił i pisał do żony kierując się troską o syna, czy też chęcią naprawy relacji w związku. O takich sprawach nie rozmawia się o godz. 4.00, czy też 5.00 nad ranem. Połączenia o takich godzinach ewidentnie w ocenie Sądu świadczą o chęci dokuczenia pokrzywdzonej, nękanii jej, wzbudzaniu zagrożenia, wywieraniu presji. Trzeba podkreślić, iż zachowania sprawcy realizujące znamię nękania mogą być różnorodne. Nękanie musi być uporczywe, co oznacza, że musi trwać przez określony czas, musi być intensywne, nieustępliwe, obejmować powtarzające się akty komunikowania z ofiarą wbrew jej woli. W niniejszej sprawie niewątpliwie oskarżony działał przez dłuższy czas, bo prawie rok, jego działania były intensywne o czym świadczą ilości wykonanych połączeń i wysłanych sms-ów. Oskarżony ignorował też prośby pokrzywdzonej, by zaprzestał tych telefonów, co również świadczy o uporczywości. Zachowania oskarżonego były dla pokrzywdzonej, co sama podała, uciążliwe, nieprzyjemne, nie życzyła sobie tego, naruszały jej spokój prywatność, a także wzbudzały lęk obawę, tym bardziej, że podczas osobistych kontaktów oskarżony odgrażał się, że go popamięta, wyzywał ją, wszczynał kłótnie, co potwierdziła również świadek D. O.. W tym miejscu można przytoczyć fragment uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19.02.2014r (II AKa 18/14, KZS 2014, z.7-8, poz. 98), które sąd orzekający w pełni podziela, a mianowicie, że o uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony - dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje. Skutkiem zachowania się sprawcy musi być wytworzenie u pokrzywdzonego uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia jego prywatności. Jednym z charakterystycznych zachowań stalkerów jest właśnie uporczywe dzwonicie do ofiary tzw. głuche telefony, telefony w porze nocnej. Zachowanie oskarżonego w ocenie Sądu wypełnia w pełni znamiona zarzucanego mu czynu. Sąd nie podziela tłumaczeń oskarżonego co do jego motywów wykonywania tych połączeń, albowiem są one nieracjonalne, albowiem o godz. 4.00 czy 5.00 nad ranem nie podejmuje się rozmów o związku czy też dziecku, w sytuacji gdy nie zaistniały jakieś nietypowe losowe zdarzenia, które w tym stanie faktycznym nie miały miejsca. Trzeba też podkreślić, że z punktu widzenia strony podmiotowej prawnokarnie irrelevantne jest to, że zachowanie sprawcy było motywowane np. uczuciem miłości. (tak SN post. z 12.12.2013r., III KK 417/13, LEX nr 1415121) Oskarżony właśnie miłością do pokrzywdzonej i dziecka, oraz troską o dziecko i chęcią powrotu do domu próbował usprawiedliwić swoje zachowanie. Jednakże w ocenie Sądu oskarżony zdecydowanie przekroczył granice przez co naruszył prywatność pokrzywdzonej, zakłócił jej spokój i wzbudził u niej poczucie lęku, a tym samym wyczerpał znamiona przestępstwa.

Konkludując, zebrany materiał dowodowy wykazał w ocenie Sądu, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, iż oskarżony G. K. dokonał zarzucanego mu czynu.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków W. K. i D. O. albowiem są one jasne, konsekwentne, logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają tworząc wraz z wykazem połączeń telefonicznych całościowy obraz zdarzenia.

Sąd uznał w pełni dowody dokumentarne w postaci wykazu i analizy połączeń telefonicznych (k.65-89), albowiem pochodzą od uprawnionych podmiotów i nie zostały podważone przez żadną ze stron.

Odnosnie dołączonych do sprawy przez obrońcę oskarżonego zdjęć (k.112) należy wskazać, iż w ocenie Sądu nie mają one bezpośredniego związku ze sprawą, a nadto w ocenie Sądu brak jest pewności, że przedstawiają rzeczywiście syna oskarżonego, tym bardziej, że pokrzywdzona zaprzeczyła temu. Z tych też powodów Sąd nie brał tych zdjęć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji końcowej w sprawie.

Sąd orzekający uznał także, iż dołączony przez obrońcę odpis wyroku (k.109-111) nie miał istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Potwierdził on w zasadzie tylko istnienie konfliktu między stronami.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż wina oskarżonego G. K. w zakresie popełnienia przypisanego mu czynu nie budzi wątpliwości i przyjął, że oskarżony G. K. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od nieustalonego dnia miesiąca sierpnia 2015 roku do lipca 2016 roku w miejscowości S. gm. S. woj. (...) uporczywie nękał W. K. w ten sposób, że wysyłał do niej krótkie wiadomości sms, dzwonił do niej o różnych porach dnia wzbudzając u niej poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszał jej prywatność ; wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190a§1 kk.

Sąd dokonał zmiany w opisie czynu i wyeliminował z niego to, że oskarżony poruszał się za pokrzywdzoną wbrew jej woli. W oceni Sądu , po przeanalizowaniu materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony jeździł za pokrzywdzoną, śledził ją. Z zeznań samej pokrzywdzonej wynika, że była jedna sytuacja kiedy oskarżony zajechał jej drogę, a to zdaniem Sądu jest zdecydowanie za mało, aby przyjąć, iż oskarżony poruszał się za nią wbrew jej woli.

Za czyn ten Sąd po zastosowaniu art.37a kk na podstawie art.190a§1 kk w zw. z art.33§1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15,00 złotych.

Przy wymiarze tej kary Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność oskarżonego (k.64), natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu wyrażającą się w rodzaju naruszonych dóbr tj. godności człowieka, wolności psychicznej, wolności od strachu, prawie do spokojnej egzystencji oraz sposobie działania charakteryzującym się chęcią dokuczenia pokrzywdzonej a także niczym nieuzasadnioną motywację, która wywołuje sprzeciw społeczny i negatywną ocenę.

Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wystarczy, by zapewnić przestrzeganie prawa przez oskarżonego, a także by zapobiec popełnieniu przez niego w przyszłości podobnych czynów. W ocenie Sądu orzeczona kara wpłynie na oskarżonego również wychowawczo i dyscyplinująco. Z uwagi, iż oskarżony pracuje, będzie, zdaniem Sądu w stanie, bez żadnego uszczerbku, uiścić orzeczoną karę grzywny.

W oparciu o § 11 ust.2 pkt. 3 i ust.7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w spr. opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r.poz. 1804) Sąd zasądził do oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 840,00 złotych.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 3 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i art.627 kpk.